

Szent Apollónia napján hosszú szünet után újra fertálymestereket avattak Egerben.

Engem is az a megtiszteltetés ért, hogy fertálymesterré választottak. A fertálymesterségről személyes élményem is van. Úgy emlékszem, hogy óév estéjén –talán 1948-ban vagy 49-ben– a hálaadáson, amit az akkori egri érsek, dr. Czapik Gyula végzett, felvonnak a fertálymesterek is. Ott álltak fekete köpenyükben, hivatalos botjukkal félkörben a főoltár előtt. Köztük a szeminárium rektora, Szentgyörgyi József is.

Előbb nem voltak ott, vagy nem figyeltem fel rá, nem tudom, de azt tudom, hogy többé nem láttam őket. Most tudtam meg, hogy –talán 1950-ben– a Városi Tanács egy tollvonással megszüntette az egészet. Azaz, hogy mégsem szüntette meg, csak szüneteltette vagy 46–47 évig, és most ez az ősi és Egerre annyira jel-

Fertálymester lettem

lemző tisztas hagyomány újra feltámadt.

A fentiekben már benne van, hogy amikor megkerestek, és előadták, hogy Eger első kerületének mindig pap volt a fertálymestere, és elválnám-e a tisztséget, miért mondtam magától értetődően igent. A rektorom is fertálymester volt.

És még sok más köztisztelőben álló pap. Frindt Jendő, aki Gyöngyösön egy éven keresztül kedves plébánosom volt, Meyer Béla kanonok, Kriston püspök úr, Venczell Ede, Kemenes József. És a ciszterek. Dr. Kürti Menyhért tanterületi főigazgató, dr. Pálos Bernardin perjel, dr. Hegyi Kapisztrán (három évig egymás után).

Várkonyi György keresett szervezte újra a fertálymesterséget. Előadásából kibontakozott előttem ennek a társadal-

mi tisztségnek súlya és jelentősége. Valamikor a városi közigazgatás tisztségviselői voltak. A modern államberendezkedés azonban elment a tipikusan magyar közigazgatás felett, de a hagyomány a közigazgatási tisztséget társadalmi képviselővé változtatta. A "suttogón", vagyis a pincében összejöttek az arra érdemes férfiak, és sült kolbász meg bor mellett kiválasztották a negyedből azt a férfit, akit legalkalmasabbnak találtak a negyed képviselőjére, és akit a város vezetője, mivel a város vezetői ugyancsak egriek voltak, magától értetődő természetességgel elfogadott.

Annyi nehézségem azért volt, hogy nem vagyok egri. De hát Egerben vagyok 1970 óta. Ha még a kispap éveimet is ideveszem, a 31. évet töltöm Egerben. Az itt töltött idő alapján talán már egrinek

mondhatom magam. Meg talán tettem is a városért valamit.

De azért is szívesen vállaltam ezt a tiszteletet, mert gyakorlása a keresztény lelkület mélyéből fakad. Törődni másokkal. Amint a misén mondott beszédemben kiemelttem, nem mindenki tud törődni magával, mert gyöngé, beteg, szegény, öreg. Könnyű az egészségeseknek, a jó módúaknak, az erőseknek. Ők tudnak törődni magukkal. De a gyengék nem tudnak magukkal törődni. Ezért kellenek olyan emberek, akik gondolnak rájuk. És ha ehhez a segítőkészséghez hivatali tisztelet is kapnak, az külön szerencse, mert így közvetítésük eleve elfogadott a társadalom és a hivatalok előtt.

Bár az ősi hagyományok szellemében sok jót tudna tenni az új fertálymesteri közösség.